Lietas Nr. 11250014412
Lietas arhīva Nr. K19-0006-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā, 2014.gada 21. janvārī

Kuldīgas rajona tiesa,

šādā sastāvā: tiesnese Daina Alksne

ar tiesas sēžu sekretāri Inesi Orbi

piedaloties prokurorei Agnijai Mičulei - Kirkovaldei

zv.advokātiem Vinetai Ķinei, Ojāram Ozoliņam

izskatīja atklātā tiesas sēdē kriminällietu

/pers. B/,/personas kods/, apsūdzībā pēc **Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.**

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. B/ tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumus), sekojošos apstākļos:

2012.gada 8.aprīlī ap plkst. 20.00, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties Kuldīgā, u z /adrese/, savstarpēja konflikta laikā ar cietušo /pers. C/, izrāva no rokām cietušajam koka latu, ar kuru cietušais mēģināja aizstāvēties no uzbrukuma, un kad cietušais nokrita uz zemes un ar plaukstām aizsedza galvu, /pers. B/ tīši vairākas reizes iesita ar koka latu /pers. C/, pa muguru, galvu, plaukstām un dažādām citām ķermeņa daļām. Minēto /pers. B/ darbību rezultātā /pers. C/ guva sekojošus miesas bojājumus: hematomu paura rajonā, ādas nobrāzumus labās plaukstas rajonā, labās plaukstas 2.delnas kaula galviņas lūzumu. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Miesas bojājums labās plaukstas 2.delnas kaula galviņas lūzums nav raksturīgs tā iegūšanai krītot no sava ķermeņa augstuma un ar ķermeņa svaru atsitoties pret zemi.

/pers. B/ ar savām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā.**

Cietušais/pers. C/ tiesā uzturēja kaitējuma kompensāciju Ls 25,45 apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju Ls 1000 apmērā (74.lietas lapa).

Juridiskās palīdzības administrācija pieteikusi kompensāciju valsts interesēs Ls 300.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu neatzina un paskaidroja, ka 2012.gada 8.aprīlī ap plkst. 20.00 ar /pers. F/ divatā gājuši pa Planīcas ielu Kuldīgā, uz mājām /Nosaukums/. Pa priekšu, aizņemot visu trotuāru, gājuši trīs cilvēki. Ejot pa ietvi, viņi panākuši šīs personas un viņš izgājis šīm personām pa vidu cauri, tas ir, iespraucies starp viņiem. Cietušais viņam kaut ko pateicis, kas viņu aizskāris un abu sākuši lamāties. Viņam neesot bijis nodoms uzsākt kautiņu, taču cietušais turpat 3-4 m attālumā izrāvis no zemes koku un divas trīs reizes iesitis viņam pa sāniem. Nezinājis, vai cietušais pārstās sist, tāpēc izrāvis viņam no rokām koku un iesitis viņam pretī arī kādas divas trīs reizes. Kad rāvis no rokām koku, tad cietušais esot apkritis uz muguras. Atzīst, ka ir vainīgs, ka iesitis cietušajam un negribot nodarījis tādus miesas bojājumus. Morālo kaitējumu neatzīst, jo cietušais viņam pirmais iesitis un morāli ir aizskāris.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu inkriminētajā nodarījumā neatzina, tiesa atzīst, ka viņa vaina spriedumā iepriekš norādītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar iztiesāšanas laikā iegūtajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, konkrēti ar:

Cietušā/pers. C/ tiesas sēdē sniegto liecību, ka 2008.gada 8. aprīlī ap plkst. 20.00 kopā ar /pers. G/ un /pers. H/ devušies Kuldīgā pa Planīcas ielu virzienā uz /Nosaukums/. Apsūdzētais, kurš viņam nav bijis pazīstams, viņu no mugurpuses esot apķēris. Pagriezies un jautājis viņam, kāpēc viņš tā darot un gājis tālāk, bet apsūdzētais, kurš bijis stiprā alkohola reibumā, kļuvis agresīvs. Sākumā nācis no muguras un lamājies, pēc tam sācis vicināties ar dūrēm. Cietušais centies sazvanīt policiju, jo redzējis, ka apsūdzētais ir agresīvs. Tā kā apsūdzētais esot par viņu daudzas reizes lielāks, tad paņēmis no zemes koka latu un, ar to aizstāvoties, divas reizes iesitis apsūdzētajam. Apsūdzētais viņam koka latu esot atņēmis. Pats, kāpjoties atmuguriski, esot apkritis uz ceļiem, un apsūdzētais sācis viņam sist ar koka latu un spert ar kājām. Apķēris ar rokām galvu, lai pa to netrāpītu, kā rezultātā tika salauzta roka plaukstas rajonā. Apsūdzētais esot pārtraucis sist, kad koka lata uz viņa muguras salūzusi.

Liecinieka/pers. H/ tiesas sēdē sniegto liecību, ka 2012. gada Lieldienās kopā ar /pers. G/ un /pers. C/ gājuši pa Planīcas ielu, kad no mugurpuses nākuši divi jaunieši, kuri bijuši alkohola reibumā, un izspraukušies viņiem cauri. Viens uzgrūdies virsū /pers. C/. /pers. C/ jautājis, kāpēc grūstoties, bet apsūdzētais esot uzvilcies un pirmais iesitis/pers. C/. /pers. C/ paņēmis koku un centies apsūdzētajam iesist, bet apsūdzētais izrāvis koku no /pers. C/ rokām un sācis sist /pers. C/, kurš bija pakritis un saķēris galvu, lai netrāpa pa aci, jo viņam pirms tam bijusi acs operācija. Koks salūzis uz /pers. C/ muguras. Pēc notikušā devušies uz slimnīcu. _

Liecinieces/pers. G/ tiesas sēdē sniegto liecību, ka 2012. gada Lieldienās ar /pers. C/ un /pers. H/ devušies uz Priedaini pa Planīcas ielu, kad no mugurpuses nākuši apsūdzētais un /pers. F/, kuru esot pazinusi. Apsūdzētais aplicis /pers. C/ rokas, bet /pers. C/ apsūdzēto esot atgrūdis un tad sākuši grūstīties. Tad tā kā sākuši izklīst un /pers. C/ gribējis piezvanīt. To redzot, apsūdzētais uzbrucis /pers. C/./pers. C/, mūkot, paķēris koku, kuru apsūdzētais izrāvis no rokām. /pers. C/ mūkot, pakritis uz ceļiem un uzlicis rokas uz galvas. Apsūdzētais sācis sist /pers. C/ pa muguru, galvu, spēris ar kājām līdz koks salūzis. Lieciniece centusies apsūdzēto atgrūst no /pers. C/. /pers. C/ bijuši zilumi uz rokām un ribām, asiņainas rokas. Jaunieši bijuši alkohola reibumā.

Liecinieka/pers. F/ liecību tiesas sēdē un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu nolasītajām pirmstiesas izmeklēšanas laikā dotajām liecībām, kuras tiesas sēdē /pers. F/ apstiprināja. Saskaņā ar /pers. F/ liecībām, 2012. gada Lieldienās kopā ar apsūdzēto gājuši pa Planīcas ielu. Viņiem pa priekšu gājuši trīs cilvēki. Gribējuši tikt garām, jo viņi gājuši lēnāk un aizņēmuši visu trotuāru. Apsūdzētais izlauzies diviem no šiem cilvēkiem cauri. Vai apsūdzētais apķēris cietušo, neesot ievērojis. Tad viņu starpā notikusi asa savstarpēja vārdu pārmaiņa. Cietušais pagājis tālāk, bet apsūdzētais gājis viņam pakaļ un lamājies pretī. Cietušais paķēris koku un iesitis apsūdzētajam pa sāniem. Apsūdzētais atņēmis cietušajam koku, un cietušais nokritis zemē. Apsūdzētais vienu reizi cietušajam iesitis ar koku pa sāniem. Vairāk sitienus neesot redzējis, jo tajā pašā laika bija pagriezies pret /pers. G/ un /pers. H/ un runājis ar viņiem.

Liecinieces/pers. M/ liecību tiesas sēdē, ka vakarā stāvējusi sava mājas pagalma un smēķējusi, kad izdzirdējusi ielas pretējā pusē balsis. Kad pievērsusi tām uzmanību, redzējusi, ka viens no vīriešiem jaunbūvē izrāvis koka brusi no zemes un skrējis pakaļ /pers. B/ un viņam vairākas reizes iesitis pa mugurpusi un sāniem. /pers. B/ esot izrāvis vīrietim koku no rokām, un vīrietis esot nokritis uz muguras un saķēris galvu ar rokām, bet /pers. B/ ar šo koku vīrietim iesitis pa dažādām ķermeņa daļām. Tad /pers. B/ ienācis pie viņas mājā un nokritis zemē. Redzējusi, ka /pers. B/ nevar ievilkt elpu, tādēļ izsaukusi ātro palīdzību.

Liecinieces/pers. O/ tiesas sēdē sniegto liecību, ka pašu kaušanos neesot redzējusi. /pers. M/ dēls pa logu esot redzējis, ka tiek sists /pers. B/, un arī /pers. M/ satraukta ieskrējusi istabā un teikusi, ka ārā notiekot kautiņš. /pers. B/ esot ienācis mājā un sakņupis uz ceļiem. Tikusi izsaukta ātrā palīdzība un /pers. B/ ticis aizvests uz slimnīcu.

Izvērtējot liecinieka /pers. H/ liecību attiecībā uz faktiem, ka apsūdzētais pirmais iesita cietušajam ar dūri un uz apstākli, ka cietušais apsūdzētajam nav paspējis iesist ar zemē pacelto koku, ir pretrunā ar cietušā, apsūdzētā, citu liecinieku liecībām un pārējiem pierādījumiem. Lietā tiek konstatēts, ka pēc apsūdzētā uzgrūšanās cietušajam, cietušais apsūdzēto ir atgrūdis, un abu starpā sākusies savstarpēji agresīva vārdu pārmaiņa, un cietušais pirmais ar koku divas reizes iesita apsūdzētajam pa sāniem.

Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra eksperta atzinumos Nr. 243 un 565 secināts, ka cietušajam vidēji smagi miesas bojājumi- hematomu paura rajonā, ādas nobrāzumus labās plaukstas rajonā, labās plaukstas 2.delnas kaula galviņas lūzumu varēja rasties pie 2011. gada 8. aprīļa lēmumā norādītajiem apstākļiem, cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādiem, bet nav raksturīgi, krītot no sava ķermeņa augstuma un ar ķermeni atsitoties pret zemi.

Tiesa uzskata, ka cietušais ar savu rīcību ir izraisījis apsūdzētā prettiesiskās darbības, tajā pašā laikā tiesa atzīst, ka apsūdzētais nav rīkojies adekvāti, nodarot vidējus miesas bojājumus, un nav mēģinājis konfliktu atrisināt mierīgā ceļā.

Apsūdzētā vaina pierādīta ar pārējiem lietas materiāliem un minētiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā cēloniskā sakarībā.

Novērtējot visus pierādījumus kopsakarībā tiesa atzīst, ka /pers. B/ darbības ir kvalificējamas pēc **Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas – tīša tādu miesas bojājumu nodarīšana, kas nav bīstama dzīvībai un nav izraisījusi Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījusi ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumus)** un par šo nodarījumu /pers. B/ ir sodāms.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais agrāk ir vienu reizi sodīts 2009.gada 9.februārī, nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, sods izciests, sodāmība dzēsta (46. – 47.lietas lapa). Pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts (53.lietas lapa). Kuldīgas psihoneiroloģiskā un narkoloģiskā kabineta uzskaitē apsūdzētais nesastāv (55.lietas lapa). Citu personību raksturojošu materiālu lietā nav. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka strādājot gadījuma darbus.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņem vērā likumā

definēto krimināLsoda mērķi, soda noteikšanas vispārējos principus un izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību raksturojošos apstākļus, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim) apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējas kā mazāk smags noziegums

Atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē, atbildību mīkstinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

Prokurore lūdz apsūdzētajam noteikt sodu piespiedu darbu veidā.

Tiesa, ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi ir nesodīts, administratīvi nesodīts, atzīst, ka nav nosakāms panta sankcijā noteiktais bargākais soda veids – brīvības atņemšana. Bez tam, tiesa nekonstatē arī pamatu naudas soda piemērošanai, jo tiesas sēdē nav iegūti pierādījumi, kas apsūdzētā mantisko stāvokli raksturotu kā tādu, kas pamatotu apsūdzētā iespējas samaksāt naudas sodu nekavējoties vai gūt paredzamus ienākumus turpmākā gada laikā, lai varētu nomaksāt naudas sodu pat tā minimālajā – trīs minimālo mēnešalgu, apmērā. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka viņa ienākumi vidēji mēnesī ir *euro* 300.

Tiesa uzskata, ka prokurores pieprasītais soda veids ir atbilstošs apsūdzētā nodarījumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Darbs, ko veic persona, kam piemērots piespiedu darbs, ir reāls darbs, kas rada jaunas materiālas vērtības un ir noderīgs sabiedrībai. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu ir iespēja kompensēt ar noziedzīgu nodarījumu nodarīto apdraudēto interesi nevis konkrētam cietušajam, bet sabiedrībai kopumā, kā arī vienlaikus pierādīt, ka izdarītais likumpārkāpums tiek nožēlots un persona ir gatava mainīt savu līdzšinējo uzvedību.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam nosakāms Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais soda veids –piespiedu darbs.

Piespiedu darbu tiesa atzīst par atbilstoši efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai tiesa nekonstatē nekādus objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un kā sodu, kas ir personas brīvību neierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāls sods, lai sasniegtu iepriekš spriedumā norādīto krimināLsoda mērķi.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus un motīvu, kā arī to, ka ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kas kopumā dod pamatu soda apmēru noteikt lielāku par tā minimālo apmēru.

Izvērtējot cietušā pieteikumu par nodarītā materiālā kaitējuma atlīdzību tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, kompensācijas pieteikumā par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs ir jāpamato.

Cietušais pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 25.45, kuru veido pacienta iemaksas, rentgena veikšana, zāles un autobusa biļetes apmaksa.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam par mantisko zaudējumu.

Ņemot vērā apsūdzībā norādītos cietušā gūtos miesas bojājumus, tiesa atzīst par pamatotiem izdevumus Ls 21,10 apmērā, par SIA /Nosaukums A/ sniegtajiem pakalpojumiem Ls 15 apmērā, SIA „Liepājas reģionālās slimnīca" sniegto pakalpojumu Ls 3 un autobusa biļetes apmaksu Ls 3,10.

Tiesa uzskata, ka materiālā kompensācija nav pamatota daļā par medikamentu iegādi Ls 4.35 apmērā, jo darījuma čeks neatspoguļo nepieciešamos rekvizītus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka čeks attiecināms uz cietušo.

Izvērtējot cietušā pieteikumu par nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību, tiesa ņem vērā kaitējuma nodarītāja vainas pakāpi un viņa mantisko stāvokli; cietušā fizisko un morālo ciešanu pakāpi, ievērojot saprātīgumu un taisnīgumu.

Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ tiek atzīts par vainīgu vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanā, apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt cietušajam nodarīto morālo kaitējumu.

Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskajās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes.

Lai izvērtētu piespriežamo morālā kaitējuma atlīdzības apmēru, tiesa vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un citus kritērijus. Atlīdzības apmēru par nodarīto morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc saviem ieskatiem, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Apsūdzētā neatļautā darbība ir iespaidojusi cietušās personas veselību, tiesa uzskata, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums un cietušajam tas nav jāpierāda.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka ar lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais strādā gadījuma darbus ar ienākumiem mēnesī vidēji *euro* 300 un ka apsūdzētais ir gados jauns cilvēks, tāpēc viņa iespējas darba tirgū nav ierobežotas. Pierādījumi par citiem sevišķiem apstākļiem, kuri būtu jāņem vērā, vērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesai netika iesniegti. Tomēr tiesai jāievēro, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis ir fakultatīvs kritērijs, kurš nav jāņem par pamatu nosakot atlīdzības apmēru, taču tiesai pret to ir jābūt iecietīgai.

Analizējot cietušā fizisko un morālo ciešanu pakāpi, tiesa ņem vērā ciešanu pakāpi saistībā ar cietušā individuālajām īpatnībām, kā arī ņem vērā morālo un fizisko ciešanu raksturu. Ar fiziskām ciešanām jāsaprot fiziskas sāpes, bet ar morālajām ciešanām - bailes, pazemojums, stress un citas negatīvas emocijas.

Tiesa uzskata, ka cietušā fiziskās sāpes ir pierādītas ar eksperta atzinumiem, kuros norādīts, ka cietušajam konstatēti vidēji miesas bojājumi. Minētais apstiprina faktu, ka cietušais ir izcietis fiziskas sāpes. Tiesa ņem vērā, ka tikusi lauzta labā roka, ka cietušais ir kreilis un ka miesas bojājumi nav nesuši līdzi nekādus sakropļojumus, ne darba spēju zudumu..

Izvērtējot morālā aizskāruma dziļumu, tiesa konstatē, ka tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka cietušajam būtu kādas paliekošas psihiskas traumas, kas ietekmētu cietušā turpmāko dzīvi, jo kā paskaidroja pats cietušais, viņš nav vērsies pie ārsta ar sūdzībām par traucēto miegu un murgiem nodarītās traumas dēļ.

Tomēr, nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesai jāņem vērā arī cietušā reakcija un uzvedība pēc apsūdzētā uzgrūšanās viņam, ka cietušais pirmais ar koka latu divas reizes iesita apsūdzētajam pa sāniem un tikai pēc šiem diviem sitieniem apsūdzētais sāka fiziski iespaidot cietušo, nodarot vidēja smaguma miesas bojājumus.

Tiesa ņem vērā judikatūra pausto atziņu, ka, lemjot par morālās kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips un tas, ka morālā kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu. Tāpat tiesa ņem vērā apkopojumā „Tiesu prakses par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā „ ieteikto kaitējuma kompensāciju summu apmērus atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem.

Tiesai, nosakot morālā kaitējuma atlīdzības apmēru, jāņem vērā arī saņemtā apdrošināšanas atlīdzības summa, ko konkrētais cietušais saņēmis no apdrošinātāja AAS „/Nosaukums B/ apdrošināšana" un Juridiskās palīdzības administrācijas.

Kā tika noskaidrots tiesas sēdē, cietušais ir saņēmis apdrošināšanas atlīdzību Ls 100 apmērā un Ls 300 izmaksājusi Juridiskās palīdzības administrācija.

Tiesa, izvērtējot minēto kopumā, uzskata, ka cietušā morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms daļēji un no apsūdzētā par labu cietušajam piedzenama morālā kaitējuma kompensācija 100 latu apmērā.

Tiesas sēdē prokurore, izmantojot Kriminālprocesa likuma 456.panta trešajā daļā noteiktās tiesības, uzturēja pieteikumu par kaitējuma kompensācijas piedziņu no apsūdzētā valsts interesēs, ko LR Tieslietu Ministrijas Juridiskās palīdzības administrācija saskaņā ar LR likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.panta pirmo daļu, 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 7.panta otrās daļas 3.punktu, 14.pantu, likuma pārejas noteikumu 3.punktu cietušajam /pers. C/ izmaksājusi Ls 300 apmērā. Minētā kompensācija ieskaitīta cietušā kontā 2012.gada 28.jūnijā, ko apliecina maksājuma uzdevums (22.lietas lapa).

Tiesa uzskata, ka prokurores uzturētais pieteikums ir pamatots un apmierināms. Saskaņā ar likumu „Par valsts kompensāciju cietušajiem" LR Tieslietu Ministrijas Juridiskās palīdzības administrācija 2012.gada 7.jūnijā pieņēmusi lēmumu par valsts kompensāciju, ar kuru tika nolemts izmaksāt /pers. C/ kā cietušajam kriminālllietā valsts kompensāciju Ls 300 apmērā, kura izmaksāta 2012.gada 28.jūnijā.

Minētā likuma 4.panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka Juridiskās palīdzības administrācijai ir uzdevums regresa kārtībā vērsties pret vardarbīgā noziedzīgā nodarījuma izdarītāju un 16.pants nosaka, ka Juridiskās palīdzības administrācija pret vardarbīga noziedzīga nodarījuma izdarītāju pārņem cietušā tiesības uz kompensāciju izmaksātās summas apmērā. Līdz ar to secināms, ka no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenama izmaksātā valsts kompensācija Ls 300.

Maksājums veicams kontā:

Saņēmējs Valsts Kase

Reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/

BIC kods TRELLV22

Konta Nr. /konta numurs/

Kvīts, kura apliecina piedzītās naudas summas labprātīgu samaksu, nekavējoties jāiesniedz Kuldīgas rajona tiesā.

Lietas izskatīšanā tiesā cietušajam juridisko palīdzību sniedza zvērināts advokāts O.Ozoliņš. Tādējādi no apsūdzētā par labu cietušajam piedzenami ar lietas vešanu tiesā saistītie izdevumi Ls 100 apmērā .

Apsūdzētā aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 79.pantu, realizēja zvērināta advokāte V. Ķine, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" 28.7., 28.9., 61.8., 61.10.punktiem no valsts līdzekļiem izmaksājami *euro* 101,03 apmērā.

Advokāta izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij par apsūdzēta aizstāvību tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu, uzliekams apsūdzētajiem, jo tiesa nekonstatē KPL 85.panta pirmajā daļā noteikto

pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.- 512.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu /pers. B/, /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. C/ mantiskā kaitējuma kompensāciju *euro* 30,02 (trīsdesmit eiro un 2 eirocenti) (Ls 21,10), morālā kaitējuma kompensāciju *euro* 142,29 (viens simts četrdesmit divi eiro un 29 eirocenti) (Ls 100) un *euro* 142,29 (viens simts četrdesmit divi eiro un 29 eirocenti) (Ls 100) par saņemto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij *euro* 426,86 (četri simti divdesmit seši eiro un 86 eirocenti) (Ls 300) par cietušajam izmaksāto morālā kaitējuma kompensāciju.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā *euro* 101,03 (simtu viens eiro un 3 eirocenti) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014. gada 24. janvārī.

Tiesnese **D.Alksne**